«Allah şöyle buyurmaktadır: "Kulum kötü bir amel yapmak isterse, onu yapmadıkça yazmayın! Yapınca, onu aleyhine bir günah olarak yazın! Eğer benim için terk ederse bunu onun lehine bir sevap yazın! Kulum iyi bir iş yapmayı arzu ederse, yapmasa bile ona bir sevap yazın. Eğer onu yaparsa, en az on misli olmak üzere yedi yüz misline kadar ona sevap yazın."

Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'den rivayet edildiğine göre Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Allah şöyle buyurdu ki: Kulum kötü bir amel yapmak isterse, onu yapmadıkça yazmayın! Yapınca, onu aleyhine bir günah olarak yazın! Eğer benim için terk ederse bunu onun lehine bir sevap yazın! Kulum iyi bir iş yapmayı arzu ederse, yapmasa bile ona bir sevap yazın. Eğer onu yaparsa, en az on misli olmak üzere yedi yüz misline kadar ona sevap yazın.»
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah Teâlâ bu vazifeyle görevlendirdiği meleklerine insanların işleyip, yaptıklarını yazıp, kayıt altına almalarını emretmektedir. Hadiste ifade edilenler yüce Allah'ın insanlara ne kadar ihsan ve lütufkâr olduğunu göstermektedir. «Kulum kötü bir amel yapmak isterse, onu yapmadıkça yazmayın.» Buradaki amel ifadesi kapsayıcı olup, kalp ve uzuvların yaptığı amelleri içerir. Buradan anlaşılan budur. Zira bazı ayetlerde insanın kalp ile yaptığı amellerinden sorumlu olduğu ve bunların karşılığını alacağı beyan edilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Kim de orada zulmederek haktan sapmak isterse, biz ona elem dolu bir azap tattıracağız." Sahih bir hadiste şöyle denmiştir: «İki Müslüman birbirine kılıç çektiği zaman, öldüren de, ölen de cehennemdedir.» Bunun üzerine, öldürenin durumu belli, ama ölen niçin cehennemdedir? Diye soruldu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- de: «Çünkü o, arkadaşını öldürmek istiyordu.» diye buyurdu. Bu ayet ve hadis bağlamında gelen deliller hadiste geçen, «Kulum kötü bir amel yapmak isterse, onu yapmadıkça yazmayın.» genel ifadeyi tahsis eder. Bu durum günahla ilgili olan «Ona günah yazılmaz.» ifadesi ile ters düşmez. Zira kalbin bir şeyi yapmaya azmedip, istemesi de bir amel sayılır. «Yapınca, onun aleyhine bir günah olarak yazın.» Yani bir günah yazın. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Kim bir iyilik yaparsa, ona on katı vardır. Kim de bir kötülük yaparsa, o da sadece o kötülüğün misliyle cezalandırılır ve onlara zulmedilmez.", "Kim bir kötülük yaparsa, ancak onun kadar ceza görür. Kadın veya erkek, kim, mü'min olarak salih bir amel işlerse, işte onlar cennete girecek ve orada hesapsız olarak rızıklandırılacaklardır." «Eğer benim için terk ederse bunu onun lehine bir sevap yazın.» Kötülüğün terk edilişi Allah için olmalıdır. Yani Allah'tan korkarak ve hayâ duyarak olmalıdır. Bir kimse acizliğinden yahut insanlardan çekinmesinden yahut başka bir sebepten

dolayı günahı terk etmişse kendisine bir sevap yazılmaz. Belki de bir günah yazılabilir. «Kulum iyi bir iş yapmayı arzu ederse, yapmasa bile ona bir sevap yazın.» Bu lütuf ve ihsan kerim ve minnet sahibi olan el-Kerim ve el-Mennan isimlerine sahip yüce Allah'ın ikramıdır. Hamd ve minnet O'nadır. Bu cömertliğin üzerinde bir cömertlik olabilir mi? İyilik işleme arzusuna bir sevap veriyor. Eğer onu yaparsa, en az on misli olmak üzere yedi yüz misline kadar sevap yazdırıyor. Bu hadiste Nebi –sallallallahu aleyhi ve sellem- «Allah şöyle buyurdu ki» sözü ile hadisi Allah Teâlâ'ya isnat etmektedir. Yüce Allah'ın bu sözü kullarına bir vaadi ve büyük ihsanıdır. Bu tür hadisler Kur'an'dan sayılmaz, ancak mahlûk da denmez. Zira yüce Allah'ın sözü mahlûk değildir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/8314